

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/55/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219010061
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2219010061.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci obžalovaného T. B., nar. dňa XX.XX.XXXX v R. P., trvale bytom D., pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 31.07.2019, č. k. 18T/6/2019-285, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.11.2020 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný T. B., nar. XX.XX.XXXX v R. P., trvale bytom D.,

odsudzuje

podľa § 360a ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 31.07.2019, č. k. 18T/6/2019-285 bol obžalovaný T. B. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že v období od presne nezisteného dňa po 16.09.2018 až do 31.10.2018 v Dunajskej Strede a na iných miestach v okrese Dunajská Streda neustále prenasledoval svoju bývalú družku - poškodenú M. Q. a to tak, že sledoval kde a s kým sa nachádzala, sledoval miesto jej trvalého bydliska, proti jej vôli ju pozoroval, obťažoval ju, tým že je na súkromné a služobné telefónne číslo neustále zasielal SMS správy, zasielal jej správy na súkromnú i služobnú e-mailovú adresu, v ktorých sa dožadoval osobného stretnutia s ňou, vyhrážal sa jej podaním žalôb, zasielal jej fotografie o jej údajných partneroch a upravené fotografie s ňou a jej matkou s textom, v ktorom ich osočoval, že sú „úverové podvodníčky“ a zároveň sa jej vyhrážal, že ich dá uverejniť v dennej tlači, takisto ju z utajeného telefónneho čísla na jej súkromné a služobné mobilné telefónne číslo, ako aj na číslo pevnej linky doma i v zamestnaní neustále prezvával a za účelom nadviazania kontaktu s ňou tiež vyvolával i na telefónne čísla jej kolegov a v prípade, ak sa mu s ňou podarilo skontaktovať sa jej vyhrážal zabitím v prípade,

ak ho dostane do väzenia, čím u nej vzbudil obavu o život a zdravie a podstatným spôsobom zhoršil jej psychický stav a kvalitu jej života.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 360a ods. 2 Trestného zákona pri použití § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 36 písm. l) Trestného zákona a § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.07.2019 prijal vyhlásenie obžalovaného v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (§ 257 ods. 7 Trestného poriadku), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a na všetky otázky v zmysle § 333 ods. 3 Trestného poriadku odpovedal kladne. Okresný súd preto vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste, resp. náhrade škody, či ochranným opatrením.

Obžalovaný T. B. uviedol, že je nemajetný, rozvedený, má jedného syna, ktorý bude mať v decembri 20 rokov. Je zamestnaný, resp. pred nástupom do väzby bol riadne zamestnaný. Motívom jeho konania bola nerozvážnosť.

Okresný súd z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zistil, že obžalovaný má evidované dva priestupky z roku 2015 - porušenie pravidiel cestnej premávky - 50,- bloková pokuta, resp. zákaz vedenia motorových vozidiel. Z odpisu z Registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ 7krát súdne trestaný (V trestnej veci Okresného súdu Šaľa, sp. zn. 1T/53/1998 mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne na 1 rok (§ 224/1, 2 T. z.), osvedčenie 20.05.2006, v trestnej veci Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 1T/15/2007 mu bol uložený trest odňatia slobody podmiennečne na 5 mesiacov so skúšobnou dobou na 18 mesiacov (§ 201d T. z.), zahľadanie odsúdenia, v trestnej veci Okresného súdu Senica, sp. zn. 2T/194/2007 mu bol uložený trest odňatia slobody podmiennečne na 5 mesiacov so skúšobnou dobou na 1 rok (§ 360/1, 2b T. z.), osvedčenie 03.09.2009, v trestnej veci Okresného súdu Malacky, sp. zn. 1T/114/2012 mu bol uložený trest odňatia slobody podmiennečne na 6 mesiacov so skúšobnou dobou na 2 roky (§ 360/1 T. z.), odpustenie trestu amnestiou, v trestnej veci Okresného súdu Senica, sp. zn. 2T/80/2014 mu bol uložený trest odňatia slobody podmiennečne na 1 rok so skúšobnou dobou na 2 roky (§ 360/1, 2a T. z.), na páchatela sa hľadí akoby nebol odsúdený, v trestnej veci Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 1T/168/2015 mu bol uložený trest odňatia slobody podmiennečne na 18 mesiacov do skúšobnou dobou na 30 mesiacov (§ 360/2 T. z.), osvedčenie sa 04.12.2018, v trestnej veci Okresného súdu Malacky, sp. zn. 2T/9/2016 mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 4 mesiace (§ 289/2 T. z.), vykonanie trestu 10.11.2017). Podľa hodnotenia ÚVV Leopoldov sa obžalovaný správal na požadovanej úrovni, plnil a rešpektoval príkazy a nariadenia, konfliktné situácie nevyvolával, nebol disciplinárne potrestaný, ani mu nebola udelená disciplinárna odmena. Sociálny kontakt nadväzoval prostredníctvom korešpondencie a telefónneho zariadenia. Nárokovú návštevu vykonanú nemal, nakoľko o jej zrealizovanie doposiaľ nepožiadaval. Nevyužil možnosť zaradenia na pracovisko.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na prejednávany skutok, t. j. podľa § 360a ods. 2 Trestného zákona. U obžalovaného bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie oľutoval a jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Pri ukladaní trestu okresný súd ukladal trest v rámci trestnej sadzby 6 mesiacov až 3 roky a obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov, ktorý okresný súd považoval za dostatočný vzhľadom na jeho osobu a predchádzajúci život i s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu. Obžalovaný sa druhovo totožnej trestnej činnosti už viackrát dopustil, doposiaľ mu však za ňu vždy bol uložený len podmiennečný trest s určením primeranej skúšobnej doby. Keďže doteraz uložené podmiennečné tresty nemali na obžalovaného dostatočný výchovný účinok, ukladal okresný súd trest nepodmienečný na mierne zvýšenej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Takýto trest považoval okresný súd za primeraný spáchanému trestnému činu, za ktorý je ukladaný. Rovnako je podľa názoru okresného súdu trest spravodlivý a postačujúci i vzhľadom na obžalovaným mienený sebakritický a kajúcný postoj k spáchanej trestnej činnosti vyjadrený v jeho vyhlásení o vine.

Pre výkon uloženého trestu zaradil okresný súd obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona), keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda, čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného. V písomne odôvodnenom odvolaní uviedol nasledovné:

„Je potrebné uviesť, že súdom uložený trest je vzhľadom na osobu obžalovaného neprimerane mierny. Obžalovaný bol doposiaľ 7 x súdne trestaný a to naposledy Okresným súdom Malacky za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace so zaradením pre jeho výkon v ústave s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal 10.11.2017. Zároveň je potrebné uviesť, že ide o špeciálneho recidivistu, ktorý pre obdobný skutok nesúci prvky násilia a prenasledovania bol v minulosti 4 krát odsúdený a to v roku 2008, v roku 2012, v roku 2014 a napokon v roku 2016. Konkrétne poukazujem na rozsudok Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/194/2007 zo dňa 27.03.2008, ktorý toho dňa aj nadobudol právoplatnosť, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov s podmieneným odkladom a stanovením skúšobnej doby na 1 roka, na trestný rozkaz Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/114/2012, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom a stanovením skúšobnej doby na 2 roky, na trestný rozkaz Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/80/2014, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok s podmieneným odkladom jeho výkonu a stanovením skúšobnej doby na 2 roky spolu s obmedzením a napokon na rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/168/2015, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu a stanovením skúšobnej doby na 30 mesiacov spolu s obmedzením.

Je zrejmé, že trestnej činnosti sa dopustil v relatívne krátkom období od výkonu trestu odňatia slobody a približne 1 mesiac po uplynutí skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, pričom trestná činnosť je rovnakého charakteru ako uvedených prípadoch a preto uloženie trestu pri dolnej hranici trestnej sadzby nedostatočne postihuje osobu páchatela a charakter nim páchanej trestnej činnosti, uložený trest pri dolnej hranici je mierny, nezohľadňujúci zákonné kritéria pri ukladaní trestu.

Na základe toho navrhujem, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd s poukazom na § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol o uložení zákonného trestu.“

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry, ktorá sa v celom rozsahu pripojila k písomne podanému odvolaniu zo dňa 08.08.2019 (k odvolaniu prokurátora sa pripojil splnomocnený zástupca poškodenej), obhajca obžalovaného, ktorý navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť a dodal, že aj keby odvolací súd zvýšil trest a pokryl tým väzbu, trest vo výmere 12 mesiacov by bol zákonným a primeraným trestom. Obžalovaný sa nezúčastnil verejného zasadnutia, ktorý súhlasil s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Senát Krajského súdu v Trnave preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Okresný súd Dunajská Streda zákonným spôsobom síce vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dôkazy potrebné na meritorne rozhodnutie vo veci, avšak trest uložený obžalovanému odvolací súd považoval za trest neprimerane mierny.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu skutku uvedeného v obžalobe, skutok oľutoval, na otázky súdu I. stupňa v zmysle § 333 ods. 3 Trestného poriadku odpovedal áno, na návrh prokurátora okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku, zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a následne vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

K samotnému trestu je potrebné uviesť, že je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'ami. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva

ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Krajský súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda, že už bol za trestný čin odsúdený. Keďže neprevažoval pomer poľahčujúcich okolností ani priťažujúcich okolností, nebolo z hľadiska týchto okolností nutné upravovať dolnú alebo hornú hranicu trestnej sadzby.

Majúc na zreteli vyššie uvedený účel trestu a jednotlivé hľadiská pre jeho ukladanie, dospel krajský súd k záveru, že trest uložený vo výmere so zarátaním väzby v tejto trestnej veci je trestom zákonným, primeraným a spravodlivým. Takto uložený trest vo svojom súhrne odvolací súd považoval za zodpovedajúci pravidlám individuálnej ako aj generálnej prevencie na ochranu spoločnosti.

Krajský súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselného trestného činu.

Krajský súd nevyhovel návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trnave prezentovanému na verejnom zasadnutí, ktorá žiadala obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní minimálne 15 mesiacov. Takýto návrh považoval krajský súd za neodôvodnený, keď pri predchádzajúcich odsúdeniach, na ktoré poukazoval sám prokurátor vo svojom odvolaní, proti opätovnému ukladaniu podmienečných trestov obžalovanému Kutlákovi vôbec nebrojili.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výrokoch tohto rozsudku krajského súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.